

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **Verneřický Angus a. s.**, IČ: 25023721, se sídlem Levínské Petrovice 35, Lovečkovice, zast. JUDr. Tomášem Rybářem, Ph. D., advokátem, se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2015, č. j. 6 A 113/2012 - 35,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost v částce 4.000 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce JUDr. Tomáše Rybáře, Ph. D., advokáta, se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou dne 21. 10. 2015 zdejšímu soudu brojila žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2015, č. j. 6 A 113/2012 - 35, jímž městský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2012, č. j. 88243/2012-MZE-14132, a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 9. 2. 2012, č. j. SZIF/2012/0047822, kterým tento správní orgán prvního stupně poskytl podle nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, stěžovateli v rámci agroenvironmentálních opatření dotaci pro rok 2011 v celkové výši 5.251.151,77 Kč.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 10. 2015, č. j. 4 Afs 236/2015 - 34, vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku ve výši 5.000 Kč ve lhůtě sedmi dnů od

doručení tohoto usnesení a dále stěžovatelku poučil, že při nezaplacení poplatku v uvedené lhůtě řízení zastaví. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek ve výši 5.000 Kč dne 3. 11. 2015.

[3] Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout, doručila mu stěžovatelka dne 16. 12. 2015 podání obsahující zpětvzetí kasační stížnosti. Stěžovatelka v zastoupení svým právním zástupcem výslovně uvedla, že svoji kasační stížnost bere v celém rozsahu zpět. Zároveň požaduje, aby Nejvyšší správní soud řízení zastavil a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem „[s]oud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět“. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Právní jednání stěžovatelky, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti a toto podání, jímž stěžovatelka disponuje řízením, bylo soudu doručeno v zákonem požadované formě ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2015, č. j. 6 A 113/2012 - 35, v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vzniklých účastníkům rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[7] Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení části soudního poplatku za kasační stížnost, který stěžovatelka uhradila dne 3. 11. 2015. Jelikož stěžovatelka podala zpětvzetí kasační stížnosti, se kterým se pojí zastavení řízení [§ 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.], byla naplněna podmínka v § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích, aby zdejší soud vrátil stěžovateli soudní poplatek snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč. Stěžovateli je tedy třeba z uhrazeného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč vrátit částku ve výši 4.000 Kč. Poplatek bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce JUDr. Tomáše Rybáře, Ph. D., advokáta, se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosinec 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu